

Márai Sándor életműve

Három szemelvényt olvashatsz a Füves könyvből. Képzeld azt, hogy ez egy fórum, ahol megoszthatod a gondolataidat, véleményedet a témával kapcsolatban. Olvasd el a szövegeket! Válassz a szemelvények közül egyet, és írd le, mit gondolsz a témáról!

Javasolt feldolgozási idő: 20 perc

A nikotinról

A nikotin az újkori élet egyik legnagyobb ajándéka és legnagyobb csapása: az ördög találta fel, az unalom ellen, s az ember nem tehet semmit ellene, amíg unalom van a földön. Erős érméreg ez, s butít is. Valahányszor sokat cigarettáztam egy napon, hogy dolgozni tudjak, másnap félhülye vagyok és nem tudok dolgozni. Ezenfelül szorongásérzést, izzadást, szívdobogást és más, életveszélyes bonyodalmakat is okozhat életünkben. Nem lehet semmit tenni ellene. A dohányfüst valamilyen jótékony ködfátylat borít a világra; a pillanatok köznapi mámora ez a keserű boldogság és feledkezés – ki olyan erős, hogy lemondjon róla, vagy egy pillanattal elébb mondjon le, mint feltétlenül szükséges? Mert egy napon szükséges... A szív, a látóidegek, a gyomor, a belek, minden fellázad ellene. Akkor elhajítjuk a keserű csutkát, rögtön meghízunk, egészségesek, kövérek és boldogtalanok leszünk.

De addig! Mintha valamilyen gonosz s mégis boldogító ősanya keserű csecset szopnánk naphosszat! S valami játék és méreg is kell az élethez; máskülönben csak egészség és gyakorlat, nem élet.

Arról, hogy az emberek kiszámíthatatlanok

Mert az emberek teljességgel kiszámíthatatlanok. Hiába ismersz harminc éve egy embert, nem tudod megjósolni, hogyan viselkedik majd a sikerben vagy a balsorsban. Hasztalan ismered egy ember jellemét, köznapi szokásait, értelmét, szívét, reflexmozdulatait – az ember csodálatos és titokzatos marad, akkor is, ha máskülönben félhülye. A csapásra talán rikoltással és örömkialtással válaszol, a siker néha megtöri, lehangelja. Néha egészen érthetetlen alkalomból dühöngeni kezdenek az emberek; például elviseltek gyászt, megaláztatást, anyagi, testi vagy erkölcsi szerencsétlenséget, de aztán

egy pillanatban gyilkolni, vagy örögni és üvöltözni kezdenek, mert a villamos nem jön idejében, vagy szorít a cipőjük. Kiegyensúlyozott, mértéktartó emberek egészen különösen válaszolnak valamilyen útszéli megjegyzésre: mintha lényük titkos sebét érintetted volna meg. Van, aki nem bírja el a telefon csengését, más kadarkát kér, mielőtt a bitóra vezetik. Az állat, a kő, a növény is szabályosabb, kiszámíthatóbb, a vihar és a földrengés megbízhatóbb, mint egy ember. Az emberek csodálatosak.

A művészetről mint a végzetről

Mert a tehetség kevés. Az értelem is kevés. A műveltség is kevés ahhoz, hogy valaki művész legyen. Mindehhez végzet kell, melyet nem lehet félreérteni, s melyet semmiféle emberi erő vagy szándék nem tud megmásítani. Minden műfajban sok a tehetséges ember, akik szerencsés pillanatokban, tehetségük, elmélyülésük, komolyságuk erőfeszítésével végül is hasznosat, néha ritkát és gyönyörűt alkotnak. Így áll össze műnek a világirodalom vagy a festészet, a zene egésze. De ezek az emberek nem alkotók, csak végrehajtók; mert nincs végzetük. S ha véletlenül orvosi vagy mérnöki pályára tévednek, akkor is tehetségeset és hasznosat alkotnak majd. De a művész, az igazi, nem „tévedhet” semmiféle pályára, s nincs olyan történelmi vagy helyzeti erő, mely eltéríthetné feladatától; nem lehet más, csak író vagy festő, vagy zenész. Aki így művész, annak végzete van. Ez a legtöbb.
